

Шесто съобщение

Да бъдем отворени съдове за Господа и да прекарваме нормални дни в божественото раздаване на Божествената Троица

Пасажи от Писанията: Бит. 2:7; Римл. 9:21-23; 2 Кор. 4:7; 2 Тим. 2:20-21

I. В първата стъпка от изпълнението на Своя план Бог създаде човека като съд, за да може човекът да Го съдържа в себе си като живот—Бит. 2:7:

А. Бог ни избра, за да бъдем съдове за почит, изпълнени с Триединния Бог—
Римл. 9:21-23; 2 Кор. 13:14:

1. Бог създаде човека като съд, който да Го съдържа в себе си; от много съдове Той избра нас да съдържаме Него, почитения Бог, за да бъдем съдове за почит—4:7.
2. Съдовете за почитена употреба са съставени от божествената природа (злато) и от изкупената и новородена човека природа (сребро)—2 Тим. 2:20-21.
3. Бог изявява славата Си върху нас, съдовете, за да се превърнем в съдове на слава—Римл. 9:23; 2 Кор. 3:18; 4:6-7:
 - а. Всичко това се дължи на Неговата милост и съответства на Неговата милост; не можем да го придобием със собствени усилия.
 - б. Затова трябва да Му се покланяме и да Му благодарим за Неговата милост—Римл. 9:15-16, 18.

Б. Четиринайсетте Послания на Павел могат да бъдат обобщени със следните две думи: *отворен съд*:

1. Новият Завет ни показва, че Бог иска вярващите да бъдат съдове, които да Го обичат и да стоят отворени за Него—2 Кор. 3:16:
 - а. Ако в дълбочините на съществуването си не сме отворени за Господа, Той не може да раздава Себе Си в нас и да се вселява в сърцето ни—Еф. 3:17.
 - б. Отвореният съд не прави нищо; той просто стои отворен и се изпълва с божественото раздаване на Божествената Троица—2 Кор. 13:14.
2. Истинският християнски живот обича Господа, стои отворен за Него и прекратява собствените си действия—Мк. 12:30; 1 Йн. 4:16-21:
 - а. Тогава Господ влиза в съда и върши всичко; съдът просто съдържа Господа и се наслаждава на Неговото изпълване и действие.
 - б. Трябва просто да обичаме Господа, да стоим отворени за Него и да Му даваме всяка възможност да върши това, което иска—Еф. 3:17.
 - в. Това е подобаващият и истински християнски живот—Гал. 2:20.
3. Трябва да се молим така: „Господи, по Твоята милост не искам нито една моя част да бъде затворена за Теб; избирам да бъда изцяло и напълно отворен за Теб“:
 - а. Тази подобаваща, по-дълбока, истинска молитва означава да обичаме Господа и да бъдем отворени за Него—Еф. 3:17-19.
 - б. Ако се молим с този молитва, ще бъдем живи, отворени съдове и Господ ще има възможността да ни изпълва със Себе Си—стих. 14-18.
 - в. Когато Господ ни изпълни, Той върши всичко за нас—19-ти стих.

II. Като вярващи в Христос, трябва да се научим да се задоволяваме с живот, състоящ се от обикновени дни, изпълнени с редовни и нормални преживявания в божественото раздаване на Божествената Троица—Римл. 8:2, 6, 10-11; Еф. 3:16-17а:

- А. Трябва малко по малко, ден след ден, отново и отново, бавно и постепенно да приемаме божественото раздаване—2 Кор. 13:14; Мт. 6:11; Пс. 68:19:
 - 1. Много малко от духовните неща в нас се извършват веднъж завинаги; подобно на физическия живот, повечето духовни неща се нуждаят от многократно повтаряне—Йн. 6:57б; 4:14; 1 Кор. 10:3-4.
 - 2. Бог не ни дава нещата наведнъж, така че да не можем да ги понесем; напротив, ние получаваме божественото снабдяване малко по малко.
- Б. Преминалият през процес и завършен Триединен Бог е в нас не по впечатляващ начин, а по един обикновен начин; затова трябва да водим постоянен и нормален християнски живот. Колкото по-нормални и обикновени сме, толкова по-добре—Кол. 1:27; 3:4; Еф. 3:16-17а.
- В. Всички неща на живота, които получаваме от Триединния Бог чрез божественото раздаване, са тихи и спокойни и затова нашият живот на вярващи хора трябва също да бъде тих и спокоен. Ден след ден трябва да живеем по този начин и да водим един обикновен живот на получаване на божественото раздаване—Римл. 8:6; 1 Сол. 5:23; 2 Сол. 3:16.
- Г. Съдбата ни е да живеем обикновен живот в божественото раздаване на Божествената Троица, защото нашият Отец е отредил да водим обикновен живот под Неговото постоянно раздаване—Мт. 6:11, 32-34; 24:40-41.
- Д. Като вярващи, ние преживяваме божественото раздаване на Божествената Троица чрез вяра. Бог иска да вършим всичко чрез упование на Него, приемайки Го като живот и позволявайки Му да раздава Себе Си в нас—Еф. 3:17а; Евр. 11:1.
- Е. По този начин ще станем духовно нормални и духовността ни ще бъде регулярна и нормална, без впечатлителни изяви—Римл. 8:4, 6; Гал. 5:22-23.

III. Животът, състоящ се от обикновени дни в божественото раздаване, съответства на чудотворната нормалност на божествената икономика—1 Тим. 1:4; Еф. 3:9:

- А. Преживяванията на Христос, на Духа, на Триединния Бог и на божествения живот с божествената природа са изцяло нормални—стих. 16-17а.
- Б. Всички духовни и божествени неща, които получаваме от Бога като наше преживяване и наслаждение, са нормални; но тези нормални неща са чудотворни и затова можем да говорим за чудотворната нормалност на божествената икономика—1 Тим. 1:4; Еф. 3:9.
- В. Новораждането е най-голямото чудо, но то произтича по нормален начин; следователно новораждането е една чудотворна нормалност в нашия християнски живот—Йн. 3:3, 5-6, 8; 1 Петр. 1:23.
- Г. Призоваването на Господното име е нещо нормално, но чудото се състои в това, че когато призоваваме Господното име, ние получаваме съвкупността на преминалия през процес и завършен Триединен Бог—Римл. 10:12; Ер. 33:3.